Несе мужик у ночовках
Додому свячене:
Яйця, паску, і ковбаси,
Й порося печене.

І порося, як підсвинок,
Та ще й з хроном в роті.
Несе, бідний, та й спіткнувся
У самім болоті.

І схибнулись нові ночви,
Затряслось свячене,
І в болото покотилось
Порося печене.

Глянув мужик на болото,
Посвистав до лиха,
Одвернувся, набік плюнув
Та й промовив стиха:

"Та свиня таки свинею!
Правду кажуть люди:
Святи її, хрести її —
Все свинею буде!"